

Katowice, dnia 8 marca 2022 roku

Organ: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

Wnioskodawca: Systel Systemy Teleinformatyczne M. Linscheid spółka jawna
ul. Chrobrego 17
40-881 Katowice
reprezentowana przez radcę prawnego [REDAKTOWANE]
z itB Legal Bazański, Grabiec Kancelaria Radców Prawnych Sp. p.
ul. Graniczna 29/215, 40-005 Katowice

Strona postępowania: Wspólnota Mieszkaniowa Budynków przy ul. Johna Baildona
2,4 w Katowicach
w imieniu której działa zarządca nieruchomości
ADM Property sp. z o. o.
ul. Karliczka 6 lok. 2
40-488 Katowice

Sygn. DR.WWM.6171.166.2021

STANOWISKO KONSULTACYJNE
WS. PROJEKTU DECYZJI DR.WWM.6171.166.2021

Działając w imieniu i na rzecz Wnioskodawcy /pełnomocnictwo w aktach sprawy/, niniejszym przesyłam stanowisko Wnioskodawcy w sprawie konsultowanego projektu decyzji w sprawie dostępu do nieruchomości położonej w Katowicach przy ul. Johna Baildona 2 i 4, objętej księgą wieczystą KA1K/00078759/4 (dalej jako „**Nieruchomość**”) oraz do posadowionych na niej budynków (dalej jako „**Budynki**”), pod sygn. DR.WWM.6171.166.2021 (dalej jako „**Projekt**”).

I. Zakres dostępu do Nieruchomości (§1 ust. 2 oraz §2 ust. 1). Nieprawidłowe ustalenia

W pierwszej kolejności podnoszę, iż Wnioskodawca zwrócił się o wydanie decyzji obejmującej nie tylko możliwość doprowadzenia przyłącza do Budynków, korzystania z punktu styku oraz utrzymywania, eksploatacji, przebudowy lub remontu przyłączy telekomunikacyjnych będących własnością Wnioskodawcy oraz wejścia na teren Nieruchomości w celu korzystania z dostępu, lecz również o możliwość wykonania instalacji telekomunikacyjnej Budynków w sytuacji gdyby okazało się, że Budynki nie są w taką instalację wyposażone.

Wedle ustaleń Prezesa UKE, w Budynkach znajduje się instalacja telekomunikacyjna, co znalazło odzwierciedlenie w rozstrzygnięciu w zakresie możliwości korzystania z instalacji i

punktów styku (§1. ust. 2 oraz §2 ust. 1 pkt. 2) i 3) Projektu). Jednocześnie Prezes UKE stwierdził, iż Projekt nie obejmuje dostępu do hali garażowej, która nie jest częścią wspólną Nieruchomości. **Powstaje więc wątpliwość, czy Projekt prawidłowo przewiduje udostępnienie instalacji oraz punktu styku, które nie istnieją w częściach wspólnych Nieruchomości?**

Mając na uwadze Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (tj. Dz.U. z 2019 r. poz. 1065 – dalej jako „**Rozporządzenie Budynkowe**”) wskazać należy, iż instalację telekomunikacyjną budynku mieszkalnego wielorodzinnego stanowią w szczególności m.in. światłowodowa infrastruktura telekomunikacyjna budynku, w tym kable światłowodowe, wraz z osprzętem instalacyjnym i urządzeniami telekomunikacyjnymi, począwszy od przełącznicy światłowodowej zlokalizowanej w punkcie połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną do zakończeń kabli w każdej telekomunikacyjnej skrzynce mieszkaniowej. Punkt połączenia instalacji telekomunikacyjnej z publiczną siecią telekomunikacyjną (punkt styku) powinien być przy tym łatwo dostępny dla obsługi technicznej oraz zapewniać możliwość przyłączenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych do instalacji telekomunikacyjnej budynku, na zasadzie równego dostępu. (art. 192e oraz 192f ust. 1 Rozporządzenia Budynkowego).

Umieszczenie elementów instalacji w lokalu niemieszkalnym stanowiącym odrębną nieruchomość, nie jest zgodne z wymogami określonymi w art. 192f ust. 1 lit. 4) i 7) Rozporządzenia Budynkowego. Nie można uznać, że Nieruchomość jest wyposażona w instalację spełniającą przepisane prawem wymogi, skoro Udostępniający nie jest uprawniony, aby w pełni udostępnić całą instalację telekomunikacyjną Budynku z tego powodu, że jej część znajduje się poza częściami wspólnymi Nieruchomości, którymi Udostępniający nie dysponuje. **W takiej sytuacji należy uznać, że Wnioskodawca nie może skorzystać z istniejącej instalacji telekomunikacyjnej Budynku (instalacja jest niedostępna), a zatem Projekt powinien również przewidywać możliwość wykonania instalacji telekomunikacyjnej Budynków przynajmniej w takim zakresie, w jakim nie jest ona dostępna dla Wnioskodawcy.** Na uwagę zasługuje fakt, iż zgodnie z przepisem art. 30 ust. 1 pkt. 3) ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dalej jako „**Ustawa**”), przesłanką warunkującą możliwość wykonania instalacji jest nie tylko brak takiej instalacji w budynku (lit. a), lecz również niedostępność istniejącej instalacji dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (lit. b), co ma zastosowanie w niniejszej sprawie.

Żądanie ewentualne Operatora dotyczące możliwości wykonania własnych instalacji telekomunikacyjnych Budynków, wbrew uzasadnieniu Projektu (str. 12) nie tyle zaktualizowało się, co było aktualne od samego początku. Prezes UKE powinien wydać rozstrzygnięcie obejmujące również prawo Wnioskodawcy do wykonania instalacji

telekomunikacyjnej Budynków z uwagi na jej niedostępność dla Operatora (co było objęte zakresem negocjacji oraz wnioskiem o wydanie decyzji administracyjnej), a co jest uzasadnione ustalonym stanem faktycznym.

II. **Możliwość zastępczego usunięcia szkody (§2 ust. 12)**

Omawiane postanowienie ustala sposób usuwania ewentualnych szkód, przewidując możliwość wykonania zastępczego, o ile Operator nie usunie szkody w terminie 14 dni od ich zgłoszenia. Proponowany termin jest jednak za krótki – usunięcie szkody często będzie wiązało się z konsultacjami z Udostępniającym oraz podmiotami trzecimi. Oznacza to, że brak naprawienia szkody we wskazanym terminie może wynikać nie z braku staranności Operatora, lecz z przyczyn od niego niezależnych. Zdaniem Operatora bardziej optymalnym rozwiązaniem jest przyjęcie, że Operator w terminie tym powinien przystąpić do usuwania szkody (tj. podjąć czynności faktyczne nastawione na usunięcie szkody, np. rozpocznie konsultowanie sposobu usunięcia szkody z Udostępniającym czy też zamówi niezbędne materiały). Dopiero bierność ze strony Operatora powinna uprawniać Udostępniającego do usunięcia szkody we własnym zakresie i obciążenia Operatora kosztami z tego wynikłymi.

Nadto, możliwość zastępczego usunięcia szkody powinna odnosić się wyłącznie do **udokumentowanych szkód** – czyli takich, których rzeczywiste wyrządzenie może być stwierdzone. Operator powinien mieć możliwość zweryfikowania czy szkoda, która została naprawiona przez Udostępniającego, została wyrządzona przez niego lub inne osoby, za które ponosi on odpowiedzialność, jak również móc zweryfikować zakres takiej szkody. Udokumentowanie szkody będzie również potwierdzało sam fakt ich wystąpienia.

Wnoszę zatem, aby **§2 ust. 11** decyzji uzyskał następującą treść:

*Operator jest zobowiązany do usunięcia szkód wynikających bezpośrednio z wykonywania uprawnień określonych w ust. 1 niezwłocznie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ich zgłoszenia. W przypadku **nieprzystąpienia przez Operatora do usuwania szkody w powyższym terminie, Udostępniający może usunąć we własnym zakresie udokumentowane szkody, za które odpowiedzialność ponosi Operator.***

W razie nieuwzględnienia propozycji, Operator wnosi o dodanie na końcu § 2 ust. 11 Projektu w obecnym brzmieniu zastrzeżenia o treści: *chyba, że brak usunięcia szkody we wskazanym terminie nastąpił z przyczyn niezależnych przez Operatora.*

Zastrzeżenie to pozwoli wyeliminować sytuację, w której Operator byłby obowiązany do ponoszenia negatywnych konsekwencji związanych z naprawieniem szkody, mimo że nie miał on nawet możliwości ich naprawienia lub gdy opóźnienie w usunięciu szkody jest spowodowane okolicznościami od Operatora niezależnymi. Jednocześnie nie można uznać, aby zaproponowane rozwiązanie naruszało interesy Udostępniającego.

III. Informowanie o przypadkach naruszenia integralności infrastruktury i awariach (§ 3 ust. 2 pkt. 1)

Zgodnie z treścią §3 ust. 2 projektu decyzji, obowiązkiem Udostępniającego jest niezwłoczne poinformowanie Operatora o **(a)** przypadkach naruszenia integralności Przyłącza przez osoby nieuprawnione oraz wszelkich pracach inwestycyjnych lub remontowych oraz awariach mogących mieć wpływ na Przyłącze lub Instalację – w ciągu 24 godzin od powzięcia informacji o tych zdarzeniach; jak również **(b)** o wszelkich pracach inwestycyjnych lub remontowych mogących mieć wpływ na Przyłącze lub Instalację – co najmniej 7 dni przed terminem ich planowanego rozpoczęcia.

Zdaniem Wnioskodawcy, termin określony w § 3 ust. 2 lit. a) w przypadku naruszenia integralności Przyłącza lub Instalacji bądź wystąpienia awarii jest zbyt długi. Konieczne jest jak najszybsze podjęcie przez Operatora czynności, które by pomogły ustalić sprawców naruszenia i jego skutki bądź przywrócić zwykłe funkcjonowanie Przyłącza/Instalacji (tj. wznowić świadczenie usług telekomunikacyjnych). W ocenie Operatora, termin ten powinien być skrócony do maksymalnie 6 godzin – zwłaszcza, że początkiem jego biegu jest chwila powzięcia przez Udostępniającego informacji o tych okolicznościach, a nie chwila zdarzenia. Termin 24 godzin nie zapewnia Operatorowi możliwości zareagowania w odpowiednim czasie i jednocześnie pozwala Udostępniającemu niepotrzebnie zwlekać z zawiadomieniem Operatora o powstałej sytuacji.

Zmiana ta pozwoli na zabezpieczenie nie tylko interesów Operatora, ale przede wszystkim użytkowników końcowych, którzy będą korzystać z usług telekomunikacyjnych.

IV. Postanowienia dotyczące wykorzystania infrastruktury technicznej (§4)

W § 4 projektu decyzji zatytułowanym „wykorzystanie infrastruktury technicznej” znajdują się postanowienia dotyczące umieszczenia linii kablowej, stanowiącej przyłącze telekomunikacyjne, w istniejącej kanalizacji kablowej (w skrócie: **KK**). Regulacja ta przewiduje także przewiduje przypadki, w których możliwa będzie realizacja własnej KK, co znacznie ogranicza prawa Operatora.

W ocenie Operatora nie istnieją żadne powody, które przemawiałyby za nałożeniem na Operatora obowiązku skorzystania z KK należącej do Udostępniającego lub innego podmiotu – a zwłaszcza w przypadku, gdy KK należy do osoby trzeciej, niebędącej stroną postępowania prowadzonego przez Prezesa UKE i niebędącej adresatem decyzji.

Stosownie do treści art. 2 pkt 27b ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. *prawo telekomunikacyjne* (tj. Dz.U. z 2021 r. poz. 576, dalej jako „**PT**”), przyłącze telekomunikacyjne to:

- a) odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub **kanalizacji kablowej**, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w obiekcie budowlanym,
- b) system bezprzewodowy łączący instalację wewnętrzną obiektu budowlanego z węzłem publicznej sieci telekomunikacyjnej
– umożliwiający korzystanie w obiekcie budowlanym z publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Wykładnia art. 30 § 1 pkt. 3 Ustawy przyjęta przez Prezesa UKE – w przypadku określonym w § 4 ust. 1 projektu decyzji – **w sposób nieuprawniony zawęży definicję przyłącza, pozwalając Operatorowi na realizację wyłącznie jej części, tj. linii kablowej (kable i przewodów umieszczonych w kanalizacji Udostępniającego albo osoby trzeciej) a nie całego przyłącza.** Decyzja będzie uprawniała Operatora do budowy części przyłącza zdefiniowanego w art. 2 pkt. 27b PT. Operator powinien mieć zatem możliwość realizacji całego przyłącza (bez żadnych ograniczeń, a nie poszczególnych jej elementów).

Również z §3 pkt 11 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 października 2005 r., w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. z 2005 r. Nr 219 poz. 1864) wynika, że przyłącze telekomunikacyjne do budynku to odcinek linii kablowej podziemnej, linii kablowej nadziemnej lub **kanalizacji kablowej**, zawarty między złączem rozgałęźnym a zakończeniem tych linii lub kanalizacji w budynku.

Oznacza to, że przyłącze telekomunikacyjne nie składa się wyłącznie z linii kablowej, lecz stanowi odcinek kanalizacji kablowej. Z kolei, art. 30 ust. 1 pkt. 2 Ustawy wskazuje, że dostęp do nieruchomości i budynku może polegać na *umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku*. Zatem realizacja własnego przyłącza **nie była i nadal nie jest uwarunkowana spełnieniem żadnych dodatkowych przesłanek** (nowelizacja Ustawy, która weszła w życie w dniu 25 października 2019 roku nie wprowadziła w tym zakresie żadnych zmian).

Powyższe potwierdził także Prezes UKE, który w uzasadnieniu projektu decyzji wskazał, że w aktualnym stanie prawnym na Udostępniającym ciąży obowiązek zapewnienia Dostępu w zakresie umożliwienia doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku bez konieczności badania, czy jest możliwe wykorzystanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego doprowadzonego do Budynku (art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju). **W konsekwencji Prezes UKE zobowiązany był uwzględnić Wniosek w tym zakresie** (str. 11 Projektu).

Z tego względu, nałożenie na Wnioskodawcę obowiązku wykorzystania istniejącej kanalizacji kablowej (KK) w celu umiejscowienia w niej linii kablowej stanowiącej przyłącze, jest nieuzasadnione – **kanalizacja kablowa stanowi część (element) przyłącza**.

W ocenie Wnioskodawcy, zaproponowane przez Prezesa UKE rozwiązanie uzależniające możliwość wybudowania własnej kanalizacji od istnienia odpowiedniej kanalizacji, jest sprzeczne z zasadą proporcjonalności. Zasada określania proporcjonalnych warunków dostępu zobowiązuje Prezesa UKE do wyboru środków najmniej uciążliwych dla stron, a koniecznych do realizacji celu jakim jest zapewnienie Operatorowi dostępu do Nieruchomości i Budynków, z jednoczesnym zabezpieczeniem interesów Udostępniającego i mieszkańców Budynków. Za nieuzasadnione należy uznać określenie warunków dostępu w sposób uciążliwy dla Operatora – w szczególności nakładający na niego obowiązki związane z obowiązkiem wykorzystania KK posadowionej na Nieruchomości należącej do osoby trzeciej, która nie brała udziału w toczącym się postępowaniu (§4 projektu decyzji), co może znacząco wydłużyć proces uzyskania możliwości współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej oraz spowodować, iż świadczenie usług telekomunikacyjnych może okazać się nieoptyczne dla Wnioskodawcy (gdy będzie on musiał ponosić opłaty z tego tytułu, mimo że dostęp do Nieruchomości i Budynku powinien być nieodpłatny).

Z art. 30 Ustawy (także z art. 30 ust. 5 pkt 3 Ustawy w brzmieniu nadanym od 25 października 2019 roku) nie wynika, aby celem ustawodawcy było zawężenie definicji przyłącza określonej w PT, wyłącznie do linii kablowej. Wniosek ten jest oczywiście sprzeczny z literalnym brzmieniem przepisów.

Projekt budzi wątpliwości zwłaszcza w zakresie, w jakim obliuguje do korzystania przez Operatora z KK **należącej do osób trzecich, niebędących stroną niniejszego postępowania** – *innego podmiotu*, o którym mowa którego § 4 ust. 1 pkt 1) i 2) Projektu, wskazanego przez Udostępniającego zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1 Projektu lub deklarującego świadczenie usług w Budynku zgodnie z aktualnymi danymi ujawnionymi w SIIS. W takim przypadku, konieczne byłoby zawarcie umowy z właścicielem KK bądź uzyskanie przez Operatora zastępującej tę umowę decyzji administracyjnej – projekt decyzji nakłada zatem na Wnioskodawcę dodatkowe obowiązki, które muszą poprzedzać budowę własnego przyłącza telekomunikacyjnego.

Powyższe jest sprzeczne z wykładnią celowościową przepisów Ustawy, a zwłaszcza art. 30 Ustawy, której celem jest ułatwienie przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym przyspieszenie rozpoczęcia świadczenia tych usług i zapewnienie jak największej liczbie użytkowników końcowych możliwości korzystania z nowoczesnych usług telekomunikacyjnych. **Treść projektu decyzji podważa funkcje, jakie ma pełnić decyzja dostępową**. Czas realizacji przez Operatora wynikających z decyzji uprawnień będzie uzależniony nie tylko od współpracy stron niniejszego postępowania,

ale również od działań podejmowanych przez osoby trzecie – konkurentów na rynku usług telekomunikacyjnych, którym będzie zależało na tym, aby możliwie najbardziej opóźnić świadczenie usług przez Operatora.

Postanowienia nakazujące Operatorowi umieszczenie linii kablowej stanowiącej przyłączy w KK należącej do Udostępniającego lub innego podmiotu, powinny zostać w całości wykreślone – przynajmniej w zakresie nałożenia na Operatora obowiązku uzyskania dostępu do KK należącej do innego podmiotu niż Udostępniający. Na marginesie wskazuję, że wedle wstępnym ustaleń dokonanych z Udostępniającym na etapie negocjacji, Operator stwierdził brak możliwości skorzystania z istniejącej KK z uwagi, iż jest ona za wąska.

W §4 ust. 1 pkt 2 oraz w § 4 ust. 3 pkt 2 projektu decyzji przewidziano przypadki, w których będzie możliwa realizacja własnej KK w celu umieszczenia w niej przez Operatora linii kablowej stanowiącej przyłączy. Ma to mieć miejsce w sytuacji, gdy na Nieruchomości nie ma KK albo gdy uzyskanie dostępu do KK stanowi trudną do ominięcia przeszkodę. Za taką *trudną do ominięcia przeszkodę* decyzja przewiduje następujące sytuacje:

- 1) *na podstawie informacji zebranych na zasadach określonych w § 5 ust. 4 Operator ustali, że KK, do której Udostępniającemu przysługuje tytuł prawny, jest niedostępna,*
- 2) *pomimo wystąpienia z wnioskiem o udostępnienie KK na potrzeby realizacji niniejszej decyzji do podmiotu, który został wskazany przez Udostępniającego zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1 lub deklaruje świadczenie usług w Budyńku zgodnie z aktualnymi danymi ujawnionymi w SIIS:*
 - a) *podmiot ten w sposób wyraźny odmówił jej udostępnienia lub*
 - b) *w terminie 60 dni od dnia złożenia przez Operatora wniosku o jej udostępnienie umowa w tym zakresie nie została zawarta,*
- 3) *stan prawny KK jest przedmiotem sporu lub nie można go jednoznacznie ustalić w oparciu o oświadczenia:*
 - a) *Udostępniającego, złożone zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1,*
 - b) *podmiotów wskazanych przez Udostępniającego zgodnie z § 5 ust. 4 pkt 1 oraz*
 - c) *podmiotów deklarujących świadczenie usług w Budyńku zgodnie z aktualnymi danymi ujawnionymi w SIIS,*

bądź w związku z nieudzieleniem Operatorowi odpowiedzi przez te podmioty.

Wnioskodawca zdaje sobie sprawę, że we wskazanym powyżej pkt 1 i 2 uregulowano inaczej przypadki *trudnej do ominięcia przeszkody*, odnoszącej się do Udostępniającego i osób trzecich. Operator zaznacza jednak, że treść przywołanego postanowienia może budzić wątpliwości, szczególnie zaznaczenie, że odmowa udostępnienia KK przez podmiot trzeci musi być **wyraźna** – analogiczne zastrzeżenie nie znajduje się w treści art. 30 Ustawy. Istnieje ryzyko, że jeśli z oświadczenie tego podmiotu będzie zbyt ogólne, Operator będzie musiał

czekać na realizację własnej KK i przyłącza do czasu aż upłyne 60-dniowy termin. Jak wskazano powyżej – podmiot ten jako konkurent będzie posiadał interes w celowym opóźnieniu rozpoczęcia świadczenia usług przez Operatora.

Również wprowadzenie 60-dniowego terminu na zawarcie umowy pomiędzy podmiotem trzecim, do którego należy KK, a Operatorem jest niecelowe – jest on stanowczo za długi. Stosownie do treści art. 30 ust. 5 pkt 1 Ustawy, termin na zawarcie umowy zapewniającej dostęp do nieruchomości i budynku wynosi 30 dni. **Z tego względu, powinno nastąpić skrócenie terminu na zawarcie umowy z „innymi podmiotem” do maksymalnie 30 dni.** Nie zmienia tego fakt, że negocjacje w zakresie KK znajdującej się na nieruchomości, stosownie do treści art. 17 i nast. Megaustawy, powinny trwać maksymalnie 60 dni – w przypadku uzyskania decyzji dostępowej przez Operatora, termin ten – wyłącznie na potrzeby realizacji praw i obowiązków wynikających z decyzji dostępowej – **powinien być skrócony do maksymalnie 30 dni.**

Postanowienia decyzji Prezesa UKE nie byłyby sprzeczne z Ustawą – decyzja dotyczy bowiem uzyskania przez Operatora dostępu do Nieruchomości i Budynku, a nie dostępu do infrastruktury należącej do podmiotów trzecich – decyzja kreuje prawa i obowiązki pomiędzy konkretnymi podmiotami: Operatorem i Udostępniającym.

Podsumowując tę część stanowiska, Operator wnioskuję o całkowite usunięcie § 4 projektu decyzji.

Natomiast jeśli Prezes UKE uzna powyższe za nieuzasadnione, Operator wnosi o usunięcie z § 4 projektu decyzji **obowiązku wykorzystania przez Operatora kanalizacji kablowej należącej do innego podmiotu, niebędącego stroną postępowania.** Nie jest bowiem zasadne uzależnianie czasu rozpoczęcia świadczenia usług w Budynku od prowadzenia negocjacji z podmiotem trzecim i ich przebiegu – decyzja ma regulować wyłącznie prawa i obowiązki stron postępowania.

Jednocześnie, w przypadku stwierdzenia że istniejąca KK należąca do Udostępniającego nie istnieje lub uzyskanie do niej dostępu stanowi trudną do ominięcia przeszkodę, Prezes UKE powinien dopuścić – wedle woli Operatora – realizację własnej KK lub wykorzystanie jej, o ile została ona zrealizowana i należy do Udostępniającego. To Operator powinien decydować w jaki sposób należy wykonać infrastrukturę telekomunikacyjną.

Na marginesie wskazuję, że w razie uwzględnienia postulatów Operatora, usunięciu bądź odpowiedniej modyfikacji powinny ulec **także inne postanowienia projektu decyzji,** w zakresie dotyczącym wykorzystania KK należącej do innego podmiotu.

V. Obowiązek przedstawienia Udostępniającemu dokumentów świadczących o braku możliwości skorzystania z KK należącej do podmiotu innego niż Udostępniający (§5 ust. 2)

Niezależnie od zastrzeżeń i uwag wskazanych powyżej, postanowienia Projektu dotyczące obowiązku przedłożenia Udostępniającemu dokumentacji potwierdzającej istnienie *trudnej do ominięcia przeszkody*, świadczącej o braku możliwości skorzystania z istniejącej KK, będzie utrudniało realizację decyzji.

Wystarczające w tym zakresie byłoby **powołanie się przez Operatora na zaistnienie takich okoliczności wraz ze wskazaniem faktów, z których one wynikają**. Operator (1) będzie pozostawał w stałym kontakcie z Udostępniającym (a przedłożony przez niego projekt realizacji przyłącza z ostrożności powinien przewidywać alternatywne wykonanie KK) oraz (2) ze względu na konieczność uzgodnienia projektu (§5 ust. 3 i nast. projektu decyzji), Udostępniający będzie na bieżąco informowany o przebiegu negocjacji z innym podmiotem, do którego należy KK. Wobec tego wnoszę, aby omawiana część decyzji uzyskała brzmienie:

§5 ust. 2

2. Jeżeli ze względu na brak możliwości skorzystania z KK, do której Udostępniającemu nie przysługuje tytuł prawny, Operator zamierza wykonać KK, to przekazując Udostępniającemu Projekt do uzgodnienia, Operator jest obowiązany wskazać przyczyny potwierdzające spełnienie przesłanek, o których mowa w §4 ust. 3, wraz z powołaniem się na konkretne okoliczności.

VI. Podsumowanie

Prezes UKE przy przygotowywaniu Projektu nie zbadał wszystkich okoliczności sprawy oraz zastosował rozwiązania, które będą utrudniać realizację praw i obowiązków wynikających z decyzji – np. brak możliwości wykonania instalacji Budynków pomimo, iż istniejąca instalacja jest niedostępna, czy też obowiązek wykorzystania KK należącej do innego podmiotu niż Udostępniający.

Przy ustaleniu opisanych wyżej procedur, organ nie wziął pod uwagę interesu użytkowników sieci telekomunikacyjnych oraz potrzeby rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej i promowania nowoczesnych usług telekomunikacyjnych, a przyjęte przez niego rozwiązania mogą znacznie utrudnić i opóźnić realizację decyzji dostępowej. Rozwój infrastruktury i związany z nim rozwój konkurencyjnego rynku telekomunikacyjnego jest korzystny dla użytkowników końcowych wymaga jednak, aby Operator mógł na dogodnych warunkach korzystać z nieruchomości, w tym aby nie ponosił zbędnych kosztów.

Z uwagi na powyższe, zaproponowane zmiany należy uznać za uzasadnione i konieczne, aby decyzja spełniała wymogi przewidziane przepisami Ustawy.

Z poważaniem,

A redacted signature area consisting of three horizontal black bars. The signature itself is a light, handwritten scribble that is mostly obscured by the redaction.